

דף פט.

עין משפט א.ב. הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ט ה"ב

וְכִיצַד סְדוּר הַקָּרְבָּתָן. מוֹסֵף שֶׁבֶת תְּחִלָּה וְאַחֲרָיו מוֹסֵף הַחֲדָשׁ וְאַחֲרָיו מוֹסֵף יוֹם טוֹב. שְׁכַל הַתְּדִיר מִחֲבֵרוֹ קוֹדֵם אֶת חֲבֵרוֹ וְכֵן כָּל הַמְקַדָּשׁ מִחֲבֵרוֹ קוֹדֵם אֶת חֲבֵרוֹ. הִיא לְפָנָיו תְּדִיר וּמְקַדָּשׁ יְקָדִים אֵיזָה מֵהֶם שְׂרִצָּה:

עין משפט ג. הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ט ה"ה

דָּם הַחֲטָאת קוֹדֵם לְדָם הָעוֹלָה * מִפְּנֵי שְׂדֵם הַחֲטָאת מְכַפֵּר. אֵיבָרֵי עוֹלָה קוֹדְמִין לְאֵימוּרֵי חֲטָאת מִפְּנֵי שֶׁהָעוֹלָה כְּלָה לְאֲשִׁים. דָּם חֲטָאת וְאֵיבָרֵי עוֹלָה אֵי זֶה שְׂרִצָּה יְקָדִים. וְכֵן דָּם עוֹלָה וְאֵימוּרֵי חֲטָאת אוֹ דָּם עוֹלָה וְדָם אָשֶׁם אֵי זֶה שְׂרִצָּה יְקָדִים:

ת. כסף משנה: שכל התדיר מחבירו קודם את חבירו. משנה בזבחים ר"פ כל התדיר (דף פ"ט): ומה שכתב וכן כל המקודש מחבירו קודם את חבירו. שם במשנה. ומה שכתב היה לפניו תדיר ומקודש וכו'. שם (דף צ'): בעיא דלא איפשיטא ולפיכך פסק רבינו דאי זה מהם שירצה יקדים ופירש"י תדיר ומקודש כגון דם עולת תמיד ודם חטאת התמיד תדיר והחטאת מקודש ממנו כדתנן דם חטאת קודם לדם עולה מפני שהוא מרצה:

א. כסף משנה: דם חטאת קודם לדם עולה וכו' איברי עולה קודמין לאימורי חטאת וכו'. משנה שם זבחים (דף פ"ט): דם חטאת ואיברי עולה וכו'. שם בעיא דלא איפשיטא. ומ"ש דם העולה ודם אשם וכו'. בעיא שם (דף צ') ואתינן למיפשטה מדתנן חטאת קודמת לאשם חטאת הוא דקדמה ליה לאשם אבל עולה לא מאי לאו דם לא אימורים דיקא נמי דקתני מפני שהיא מתנה ש"מ. ולפ"ז משמע דבעיין אפשיטא ורבינו דמשמע מדבריו דלא איפשיטא אפשר שלא היה גורס האי דיקא נמי דקתני:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ד. הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ט ה"ח

אֶפְלוּ חֲטָאת הָעוֹף שֶׁל יוֹלֶדֶת קוֹדֶמֶת לְכַבְּשָׁה. חֲטָאת קוֹדֶמֶת לְאִשָּׁם מִפְּנֵי שְׂדֵמָה נִתֵּן עַל אַרְבַּע קָרְנוֹת וְעַל הַיִּסוֹד. וְכָל חֲטָאוֹת שְׂבֵתוֹרָה קוֹדְמִין לְכָל הָאֲשָׁמוֹת. חוּץ מֵאִשָּׁם מְצָרַע מִפְּנֵי שֶׁהוּא בָּא עַל יְדֵי הַכָּשֵׁר. הָאִשָּׁם קוֹדֵם לְתוֹדָה וְלֵאֵיל נָזִיר מִפְּנֵי שֶׁהוּא קָדָשִׁי קְדָשִׁים. תוֹדָה וְאֵיל נָזִיר קוֹדְמִין לְשִׁלְמִים מִפְּנֵי שֶׁהֵן נֶאֱכָלִין לְיוֹם אֶחָד וְטְעוּנִין לָחֶם. וְהַתוֹדָה קוֹדְמֶת לְאֵיל נָזִיר מִפְּנֵי שֶׁיֵּשׁ בָּהּ אַרְבָּעָה מִיָּנִי מִנְחָה. שִׁלְמִים קוֹדְמִין לְבִכּוֹר מִפְּנֵי שֶׁהֵן טְעוּנִין מִתֵּן שְׁתֵּים שֶׁהֵן כְּאַרְבַּע וְטְעוּנִין סְמִיכָה וְתִנוּפָה וְנִסְכִּים. הַבִּכּוֹר קוֹדֵם לְמַעֲשֵׂר בְּהֵמָה מִפְּנֵי שֶׁקָּדְשָׁתוֹ מֵרָחֵם וְנֶאֱכָל לְפָהֳגִים בְּלֶבֶד. הַמַּעֲשֵׂר קוֹדְמִין לְעוֹפוֹת מִפְּנֵי שֶׁהוּא זָבַח וַיֵּשׁ בּוֹ קָדָשִׁי קְדָשִׁים דָּמוֹ וְאִימוּרָיו.

ב. כסף משנה: אפילו חטאת העוף של יולדת קודמת לכבשה. תוספתא פ"י דזבחים פירוש לכבשה לכבש שלה במפיק ה"א וה"ק החטאת בכל ענין קודם לעולה אפילו של יולדת שאינה על חטא ידוע: חטאת קודמת לאשם וכו'. עד שהם מיני דמים. משנה בפרק כל התדיר (דף פ"ט:): וכל החטאות שבתורה וכו'. משנה שם (דף צ'): ופירש"י מפני שהוא בא על ידי הכשר מפני שהוא בא להכשיר את המצורע לקדשים ולביאת המקדש הילכך חשיבות הוא לגביה שטהרה תלויה בו: ומ"ש והתודה קודמת לאיל נזיר וכו'. שם (דף צ') בעיא דאיפשיטא: הרי שהיו לפניו חטאת העוף ומעשר וכו' היו שם חטאת העוף ומעשר ועולת בהמה וכו'. שם (דף צ'): איבעיא להו חטאת העוף ועולת בהמה ומעשר איזה מהם קודם וכו' הכא תרגימו מין זבח עדיף במערבא אמרי עיילא בה עולת בהמה בחטאת העוף ואגבהתה ממעשר. ופירש"י הכא תרגימו בבבל. מין זבח עדיף ויקדים מעשר ואח"כ חטאת ועולה דאילו עולת בהמה לא מצי קדמה לחטאת העוף ומגזירת הכתוב. עיילא בה חשיבות דעולת בהמה שבאה עמה והיא חשובה ממעשר שהיא קדשי הקדשים וכליל ומגזירת הכתוב החטאת קודמת ואע"פ שזו מין זבח. ואגבהתה ממעשר לבטל חשיבות שם מין זבח שבו דהא בעולה נמי איתיה לאותה חשיבות ובטל ליה מגזירת הכתוב הילכך יקדים חטאת העוף לעולה ועולה למעשר. ופסק רבינו כבני מערבא משום דמסתבר טעמייהו:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

וְהַעֲוֹפוֹת קוֹדְמִין לְמִנְחֹת מִפְּנֵי שֶׁהֵן מִיַּי דָּמִים. הָרִי שֶׁהָיוּ לְפָנָיו חֲטָאת הָעוֹף וּמַעֲשֵׂר. הַמַּעֲשֵׂר קוֹדֵם מִפְּנֵי שֶׁהוּא זָבַח. הָיוּ שָׁם חֲטָאת הָעוֹף וּמַעֲשֵׂר וְעוֹלֹת בְּהֵמָה הוֹאִיל וְעוֹלָה קוֹדֶמֶת לְמַעֲשֵׂר וְחֲטָאת הָעוֹף קוֹדֶמֶת לְעוֹלֹת בְּהֵמָה מִקְרִיב חֲטָאת הָעוֹף תְּחִלָּה וְאַחַר כֶּף הָעוֹלָה וְאַחַר כֶּף הַמַּעֲשֵׂר:

עין משפט ה. הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ט ה"י

מִנְחַת הָאִישׁ קוֹדֶמֶת לְמִנְחַת הָאִשָּׁה ג. מִנְחַת חֲטָיִם קוֹדֶמֶת לְמִנְחַת שְׁעוּרִים. מִנְחַת חוּטָא קוֹדֶמֶת לְמִנְחַת נִדְבָה מִפְּנֵי שֶׁהִיא בָּאָה עַל חֲטָא. מִנְחַת נִדְבָה וּמִנְחַת סוּטָה אֵי זו שִׁירְצָה מֵהֶם יְקָדִים:

עין משפט ו. הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ט ה"י

חֲטָאת קוֹדֶמֶת לְעוֹלָה ד אֶפְלוּ חֲטָאת הָעוֹף קוֹדֶמֶת לְעוֹלֹת בְּהֵמָה שֶׁנֶּאֱמַר 'אֵת אֲשֶׁר לַחֲטָאת רִאשׁוֹנָה' בְּנִיז

ג. כסף משנה: מנחת האיש קודמת למנחת האשה וכו'. תוספתא פ"י דזבחים. ומ"ש מנחת חוטא קודמת למנחת נדבה וכו' מנחת נדבה ומנחת סוטה אי זו מהם שירצה יקדים. בעיא בפרק כל התדיר (דף צ') נדבה קודמת שכן טעונה שמן ולבונה א"ד מנחת סוטה קודמת שכן באה לברר עון ולא איפשיטא הלכך אי זו מהם שירצה יקדים דשקולות הם:

ד. כסף משנה: חטאת קודמת לעולה וכו'. משנה וברייתא שם. וכתב הר"י קורקוס ז"ל נראה שהכוונה שישחוט החטאת ויקריב אותה לגמרי ואח"כ העולה ולעיל דמפליג בין דם לאיברים שאמרו שהדם של חטאת הוא שקודם ואיברי עולה קודמין היינו כשנשחטו שניהם ושני הדמים לפנינו ואנו באים לידע אי זה דם יקדום שזורק של חטאת ואחר שזורק שני הדמים ואיברי שניהם לפנינו ואנו באים לדון על האיברים אז מקדים של עולה מפני

אָב לְכֹל חַטָּאת שֶׁהִיא קוֹדֶמֶת לְעוֹלָה הִבָּא עִמָּהּ. וְכֵן
בְּשַׁעַת הַפְּרִשָּׁה מִפְּרִישׁ הַחַטָּאת תִּחְלָה וְאַחַר כֵּף הָעוֹלָה:

דף פט:

עין משפט א.ב.ג. הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ט ה"ה
עיינ לעיל דף פט. עין משפט א.ב.

עין משפט ד. הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ט ה"ח

אֶפְלוּ חַטָּאת הָעוֹף שֶׁל יוֹלֶדֶת קוֹדֶמֶת לְכַבֶּשֶׁה ה'. חַטָּאת
קוֹדֶמֶת לְאִשָּׁם מִפְּנֵי שֶׁדָּמָה נִתָּן עַל אַרְבַּע קָרְנוֹת וְעַל
הַיְסוֹד. וְכֹל חַטָּאוֹת שֶׁבַתּוֹרָה קוֹדֶמִין לְכֹל הָאֲשָׁמוֹת. חוץ

שכולה כליל עכ"ל. והאריך להוכיח שכן צריך לפרש. ומ"ש וכן בשעת הפרשה וכו'. תוספתא
פרק י' דזבחים:

ה. כסף משנה: אפילו חטאת העוף של יולדת קודמת לכבשה. תוספתא פ"י דזבחים פירוש
לכבשה לכבש שלה במפיק ה"א וה"ק החטאת בכל ענין קודם לעולה אפילו של יולדת
שאינה על חטא ידוע: חטאת קודמת לאשם וכו'. עד שהם מיני דמים. משנה בפרק כל התדיר
(דף פ"ט:): וכל החטאות שבתורה וכו'. משנה שם (דף צ'): ופירש"י מפני שהוא בא על
ידי הכשר מפני שהוא בא להכשיר את המצורע לקדשים ולביאת המקדש הילכך חשיבות
הוא לגביה שטהרה תלויה בו: ומ"ש והתודה קודמת לאיל נזיר וכו'. שם (דף צ') בעיא
דאיפשיטא: הרי שהיו לפניו חטאת העוף ומעשר וכו' היו שם חטאת העוף ומעשר ועולת בהמה
וכו'. שם (דף צ'): איבעיא להו חטאת העוף ועולת בהמה ומעשר איזה מהם קודם וכו'
הכא תרגימו מין זבח עדיף במערבא אמרי עיילא בה עולת בהמה בחטאת העוף ואגבהתה
ממעשר. ופירש"י הכא תרגימו בכבל. מין זבח עדיף ויקדים מעשר ואח"כ חטאת ועולה
דאילו עולת בהמה לא מצי קדמה לחטאת העוף מגזירת הכתוב. עיילא בה חשיבות דעולת
בהמה שבאה עמה והיא חשובה ממעשר שהיא קדשי הקדשים וכליל ומגזירת הכתוב
החטאת קודמת ואע"פ שזו מין זבח. ואגבהתה ממעשר לבטל חשיבות שם מין זבח שבו
דהא בעולה נמי איתיה לאותה חשיבות ובטל ליה מגזירת הכתוב הילכך יקדים חטאת העוף
לעולה ועולה למעשר. ופסק רבינו כבני מערבא משום דמסתבר טעמייהו:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

מֵאֲשֶׁם מְצָרַע מִפְּנֵי שֶׁהוּא בָּא עַל יְדֵי הַכָּשֵׁר. הָאֲשֶׁם
 קוֹדֵם לְתוֹדָה וְלֵאֵיל נָזִיר מִפְּנֵי שֶׁהוּא קִדְּשֵׁי קִדְּשִׁים.
 תוֹדָה וְאֵיל נָזִיר קוֹדְמִין לְשִׁלְמִים מִפְּנֵי שֶׁהֵן נֶאֱכָלִין לְיוֹם
 אֶחָד וְטְעוּנִין לָחֵם. וְהַתוֹדָה קוֹדְמַת לְאֵיל נָזִיר מִפְּנֵי שֶׁיֵּשׁ
 בָּהּ אַרְבָּעָה מֵיָנִי מִנְחָה. שִׁלְמִים קוֹדְמִין לְבִכּוֹר מִפְּנֵי שֶׁהֵן
 טְעוּנִין מִתֵּן שְׁתֵּים שֶׁהֵן כְּאַרְבַּע וְטְעוּנִין סְמִיכָה וְתִנוּפָה
 וְנִסְכִּים. הַבִּכּוֹר קוֹדֵם לְמַעֲשֵׂר בְּהֵמָה מִפְּנֵי שֶׁקִּדְּשָׁתוּ
 מִרְחֵם וְנֶאֱכָל לְכַהֲנִים בְּלֶבֶד. הַמַּעֲשֵׂר קוֹדְמִין לְעוֹפוֹת
 מִפְּנֵי שֶׁהוּא זָבַח וַיֵּשׁ בּוֹ קִדְּשֵׁי קִדְּשִׁים דָּמוֹ וְאֵימּוּרָיו.
 וְהָעוֹפוֹת קוֹדְמִין לְמִנְחוֹת מִפְּנֵי שֶׁהֵן מֵיָנִי דָּמִים. הָרִי
 שֶׁהָיוּ לְפָנָיו חֲטָאת הָעוֹף וּמַעֲשֵׂר. הַמַּעֲשֵׂר קוֹדֵם מִפְּנֵי
 שֶׁהוּא זָבַח. הָיוּ שָׁם חֲטָאת הָעוֹף וּמַעֲשֵׂר וְעוֹלֹת בְּהֵמָה
 הוֹאֵיל וְעוֹלָה קוֹדְמַת לְמַעֲשֵׂר וְחֲטָאת הָעוֹף קוֹדְמַת
 לְעוֹלֹת בְּהֵמָה מִקְרִיב חֲטָאת הָעוֹף תִּחְלָה וְאַחַר כֶּף
 הָעוֹלָה וְאַחַר כֶּף הַמַּעֲשֵׂר:

עין משפט ה. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"א הל"ב

בְּשֵׁר קִדְּשִׁים קָלִים וְשִׁיצָא חוּץ לְעִזְרָה קֹדֵם זְרִיקַת דָּמִים.
 אֵף עַל פִּי שְׁנִזְרַק הַדָּם וְהַבְּשֵׂר בַּחוּץ הַזָּבַח כָּשֵׁר מִפְּנֵי

ו. כסף משנה: בשר קדשים קלים וכו'. בזבחים פרק כל התדיר (דף צ') פלוגתא דרבי יוחנן ור"ל ופסק כר' יוחנן וכן היא ג"כ פלוגתא דר' אליעזר ור"ע ופסק כר"ע. ומ"ש והזריקה מועלת ליוצא לשרפו אבל לא לאכלו. בספ"ק דמעילה (דף ז'): כי אמר ר' עקיבא זריקה מועלת ליוצא לשריפה אבל לאכילה הוא דלא מרצה. ופירש"י דלהכי מהניא ליה זריקה שאינו נשרף לאלתר כפסולים אלא עד שתעובר צורתו: כתב הראב"ד א"א לא ידעתי

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

שָׁפוֹף הַבֶּשֶׂר לְצֵאתוֹ. וְהִזְרִיקָהּ מוֹעֵלֶת לַיּוֹצֵא לְשָׂרְפוֹ אֲבָל
 לֹא לְאֹכְלוֹ:

עין משפט ו. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"א הל"ג.

וְכֵן אֵימורֵי קְדָשִׁים קָלִים ז' שֵׁיִצְאוּ לְפָנָי זְרִיקַת דָּמִים
 וְנִזְרַק הַדָּם וְהֵם בַּחוּץ לֹא נִפְסַל הַזֶּבַח. וְאִם הֶחֱזִירָן
 מִקְטִירִין אוֹתָן. וְאִף עַל פִּי שְׂלֵא הֶחֱזִירָן חִיבִין עֲלֵיהֶן
 מְשֻׁם פְּגוּל וְנוֹתֵר וְטָמֵא:

מהו זה וכו'. כלומר דהשתא מהדר רבינו למ"ש לעיל או שיצא חוץ לעזרה לא יזרוק הדם
 ואם זרק הורצה וקאמר דלא הורצה אלא להעלותו על גבי המזבח אבל לא לאכלו וה"ה
 לבשר קדשים קלים שיצא חוץ לחומת ירושלים שאם זרק הדם הורצה לשרפו אבל לא
 לאכלו, וכתב שדבריו מבולבלים שהכניס דין בשר קדשים קלים שיצא חוץ לעזרה בין
 הדבקים וכך ה"ל לכתוב ואם זרק הורצה וה"ה לבשר קדשים קלים שיצא חוץ לחומת
 ירושלים ואח"כ ה"ל לכתוב דין בשר קדשי קדשים שיצא חוץ לחומת העזרה. ואני אומר
 שטעמו של רבינו שבתחלה כתב דין בשר קדשי קדשים שיצא חוץ לעזרה (ואח"כ כתב
 דין בשר קדשים קלים שיצא חוץ לעזרה) ואח"כ כתב דין בשר שיצא חוץ למחיצתו קודם
 זריקה דהיינו בשר קדשי קדשים חוץ לעזרה ובשר קדשים קלים חוץ לחומת ירושלים
 שהזריקה מועלת בהם לשורפו אבל לא לאכלו:

ז. כסף משנה: וכן אימורי קדשים קלים כו'. בפרק כל התדיר (דף צ') מייתי הא דתנן בפרק
 קמא דמעילה אימורי קדשים קלים שיצאו לפני זריקת דמים ר"א אומר אין מועלין בהם
 ואין חייבין עליהם משום פגול נותר וטמא ר"ע אומר מועלין בהם וחייבים עליהם משום
 פגול נותר וטמא ואסיק רב פפא בדהדר עיילינהו כולי עלמא לא פליגי והכא בדאיתנהו
 אבראי פליגי. ואע"ג דלכאורה משמע דרב פפא בדרך דחייה אמרה מכל מקום מדאקשינן
 והא רב פפא הוא דאמר בדאיתנהו אבראי כולי עלמא לא פליגי וכו' ושני ה"מ גבי שתי
 הלחם וכו' משמע דבקושטא דמילתא אמרה: וכתב הראב"ד ואם החזירין מקטירין אותם
 א"א [זה] אינו מחוור עכ"ל. טעמו דס"ל דאע"ג דמועלים בהם וחייבין עליהם משום פגול
 וכו' כיון שיצאו לחוץ נפסלו מלהקטירן. ורבינו סובר שמאחר שמועלין בהם וחייבין עליהם
 משום פגול וכו' לא נפסל הזבח:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
 בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
 email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ז.

הרמב"ם הל' מעילה פ"ב ה"א

קִדְּשִׁים קָלִים אֵין מוֹעֲלִין בָּהֶן ^ה עַד שְׂזִירָק הַדָּם. נִזְרָק
הַדָּם מוֹעֲלִין בְּאִימורֵיהֶן עַד שְׂיִצָּאוּ לְבֵית הַדֶּשֶׁן שְׁהָרִי
הֵן לְאֲשִׁים וְאֵין מוֹעֲלִין בְּדָבָר הַנֶּאֱכָל כָּמוֹ שְׂבָאֲרָנוּ.
אֶפְלוּ הֶעֱלָה הָאִימורִין שְׁלָהֶן לְמִזְבֵּחַ קֹדֶם זְרִיקָה אֵין
מוֹעֲלִין בָּהֶן עַד שְׂזִירָק הַדָּם. הוֹצִיא אִימורֵיהֶן לַחוּץ קֹדֶם
זְרִיקָה אֵין מוֹעֲלִין בָּהֶן עַד שְׂזִירָק הַדָּם. נִזְרָק הַדָּם אַף
עַל פִּי שְׁעָדִין הֵן בַּחוּץ וְלֹא הֶחֱזִירָן מוֹעֲלִין בָּהֶן.
שְׁהִזְרִיקָה מוֹעֲלָת לַיּוֹצֵא בֵּין לְהַקֵּל בֵּין לְהַחֲמִיר:

ה. כסף משנה: קדשים קלים אין מועלים בהם וכו'. משנה בפרק קמא דמעילה (דף ו').
ומה שכתב ואין מועלין בדבר הנאכל. נתבאר בפרק שקודם זה. ומה שכתב אפילו העלה
אימורים שלהם למזבח קודם זריקה אין מועלין בהם עד שיזרוק הדם. פרק המזבח מקדש (דף
פ"ה:): הוציא אימוריהם לחוץ וכו'. משנה בפירקא קמא דמעילה אימורי קדשים קלים שיצאו
לפני זריקת דמים ר"א אומר אין מועלין בהם וכו' רבי עקיבא אומר מועלין בהם ואמרינן
בגמ' דר"ע סבר אפי' זריקה שלא כתקנה מייתי לידי מעילה וידוע דהלכה כר"ע. ומ"ש
שהזריקה מועלת ליוצא בין להקל בין להחמיר היינו לומר דאימורי קדשים קלים שיצאו לפני
זריקת דמים כשיזרוק הדם מועלים בהם ובשר קדשי קדשים שיצא לפני זריקת דמים כשיזרוק
הדם אין מועלין בו וכדתנן בפ"ק דמעילה אליבא דר"ע: